

тези езици господства сред по една пета от ромското население. Макар и с минимална разлика, българският език заема първо място в това господство (21,3%). Той се следва от турския език (20,3%), докато строго етническият език на ромите се нарежда на трето място (18,3%).

Съотношението и противоборството в триезиковата ситуация има още по-ярко изразен характер в сферата на билингвизма. Господстващият билингвизъм сред ромите има подчертано българска окраска - 27,0%. Билингвизъм с турска езикова окраска е почти 8 пъти по-слаб в сравнение с българо-езиковата окрасеност на ромския билингвизъм - 3,6%. А това е знаменателно явление, защото подсказва, че религиозно-верската разделеност сред циганите губи сила в езиковата реализация на циганите, свързани с исляма.

Що се касае до трилингвизма сред нашите роми (0,7%), то той е значително слабо застъпен в езиковата практика и едва ли има някакво сериозно бъдеще, за да бъде издиган в обект-предмет на някакви специални научно-изследователски и особено социално-практически интереси.

В такъв план следва да се оценява и наличието на влашкия език сред ромите в България - 0,6%, данните за който също потвърждават тезата ми, че т. нар. влашки цигани не бива да се обособяват като една от "основните групи" в състава на нашите роми, без с това да се пледира за нейното (особено пък в исторически аспект) подценяване в циганоложките изследвания.

* * *

Желанието ми да предложа на читателя си една поразвърнатата етнодемографска картина на ромите у нас ме задължава да се спра, макар и по-кратко, и на други демографски признаци, които спомагат да се вникне по-дълбоко в реалното положение на нашите цигани.

В случая интерес представлява преди всичко **естественото движение на ромите**, тъй като то е красноречив показател за тяхното количествено място в етническата картина на страната. В смисъл, дали циганите у нас са намаляваща, статична или нарастваща (доколко и с какви темпове) ет-